

Lugemine.

Motto: Põllumees põline rikkas,
kui tema silmad lahti ja tema
meel selge.

Linnud on põllumehe kõige suuremad sõbrad.

Üksigi ametimees ei tunne nii selgeste kui põllumees, mis see Jumala käsi tähendab: „Vale higi sees pead sa oma leiba sööma!“ Mite ükski adra taga käies, wikkatit läbi paksu rehu ja ristikheina türutates ehk sirbiga üht wiljakubu tõise järele koku löigates ei tule temale see sõna meele, waid ka seal, kus ta nende loomade wasta peab sõdima, kes ika jälle uueste tema seemne ja wilja, tema lõikuse ja tagawara kallale tungiwad ja temale sagedaste ütlemata suure kahju teewad. Neist loomadest on peale

hiirte weiksed matlased ja rööwikud ehk insektid kõige kahjulisemad, sest nende sigimise wõimus on nii lõpmata suur, et mõnikord põllumehe peaaegu meeleärastamiseks sunnivad. Nõnda muneb näituseks must araseajaja ehk ruffi-mardik aastas enam kui 22,000 muna, ja üheainsa lehttäie ema poegade arv on juure kohta mittu miljonit. Kõige usinam käsi ei jõuaks üksi seesuguse hulgaile ühtegi teha, ja meie põllud ja puud oleksiwad sagedaste neist waenlastest paljaks rööwitud, kui põllumehel mite abilisi ei oleks, kes seesugusest hulgast jagu saawad. Need abilised aga on meie sõbrad linnud. Linnud on Jumalast meie taimede ja wiljale nagu kaitsejateks ja hoidjateks antud; sest wähe on neid linnu, kes ainult taimedust elaksiwad; suurem jagu neid elab puttukatest ja rööwikutest, keda meie puude ja wilja pealt koku korjawad. Naga weikene linnu tarwitab oma pääwaseks toiduks niisama palju puttukaid ja nende mune ära,